

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LXXII. Leonis Papae I. Ad Ivvenalem Hierosolymitanvm
Episcopvm. Hic Flavianum episcopum condemnauerat, & Eutychetis
errores admiserat: nunc cum illum poenituisset, illi gratulatur, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

transuliffes : quia ficut in mala fuafione delinquitur , ita & in mala confenfione peccatur. Sed gratum mihi (frater cariffime) eft, quod dilectio tua id profitetur fibi difplicere, quod tunc etiam placere non debuit. Sufficit in gratiæ communis regressum profeffio dilectionis tuæ, & attestatio principis Chriftiani. Nec videtur tarda correctio, cui tam venerabilis assertor accessit. Abiiciatur penitus inconceffi iuris, qui diffenfionem fecerat, appetitus. Sufficiant limites, quos sanctorum patrum prouidentiffima Decreta posuerunt. Vt quieta fit fuis meritis & antiquis priuilegijs dignitas omnium sacerdotum, renouetur & maneat in te dominicæ caritatis affectio : ad quam dilectionem tuam fæpius cohortatus sum cum fratre & coepifcopo nostro Iuliano, qui communem gratiam femper optauit: cuius industria & follicitudines tuæ releuabuntur, & fides catholica muniatur. Super omnia autem fraterna caritate hortor & moneo, vt ea quæ ad gloriã vel ad munimen pertinent sacerdotalis officij, Nicænorum Canonum vniuerfalis ecclesiæ pacem feruantia Decreta custodias. Sic enim inter domini sacerdotes inuiolata caritas permanebit, fi paribus studiis, quæ sunt a sanctis patribus constituta, feruentur. Data quarto Kalendas Iunii, Aetio & Studio viris clariffimis consulibus.

EPISTOLA LXXII.

LEONIS PAPÆ I.

AD IUVENALEM HIEROSOLYMITANVM
EPISCOPVM.

Hic Flavianum epifcopum condemnauerat, & Eutychetis errores admiferat : nunc cum illum pœnituiſſet, illi gratulatur, & particulam crucis cum eulogijs ab eo miſſam accepiffe ſcribit.

Leo urbis Romæ epifcopus, Iuuenali epifcopo Hierofolymitano.

ACCEPTIS dilectionis tuæ literis, quas ad me filij noſtri Andreas presbyter & Petrus diaconus detulerunt, gauifus equidem ſum, quod tibi ad epifcopatus tui ſedem redire licuiſſet : ſed confluentibus in recordatione omnibus cauſis quæ te per quofdam exceſſus laborare fe-

cerunt, dolui aduersitatum tuarum temetipsum tibi fuisse materiam, & resistendi hæreticis perdidisse constantiam, qui æstimant non esse tibi liberum ut eos audeas redarguere, quos tibi professus sis in suo errore placuisse. Beatæ enim memoriæ Flauiani condénatio, & impiissimi Eutychetis receptio, quid nisi Domini nostri Iesu Christi secundum carnem negatio fuit? quam ipse grandi misericordia sua fecit resolui, cum detestandum illud Ephesinæ Synodi iudicium ita sancta Calchedonensis Concilii auctoritate destruxit, ut nullum deprauatorum a remedio correctionis arceret. Vnde quia in tempore indulgentiæ respicientiam magis quam pertinaciam delegisti, ita gaudeo te cælestem expetisse medicinam, ut fidei ab hæreticis impugnata, tandem possis esse defensor. Quamuis enim nulli sacerdotum liceat nescire quod prædicat,

1. Cor. 14.

quoniam *qui ignorat, ignorabitur*, inexcusabilior tamen est omnibus imperitis quilibet Hierosolymis habitans Christianus, qui ad cognoscendam virtutem euangelii, non solum paginarum eloquiis, sed ipsorum locorum testimoniis eruditur. Et quod alibi non licet non credi, ibi non potest non videri. Quid laborat intellectus, ubi est magister aspectus? Et cur lecta vel audita sunt dubia, ubi se & visui & tactui tot humanæ salutis ingerunt sacramenta? Quasi ad singulos quosque cunctantes Dominus adhuc voce corporea utatur, & dicat: *Quid turbati estis, & quare cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum. Palpate & videte, quia spiritus ossa & carnem non habet, sicut me videtis habere.*

Luc. 24.

Vtere igitur, frater carissime, inuictissimis catholicæ fidei documentis, & euangelistarum prædicationem sanctorum locorum, in quibus degis, testificatione defende. Apud te est Bethlehem, in qua salutifer Daudicæ Virginis partus illuxit, quem obuolutum pannis inter angustias diuersorii præsepe suscepit. Apud te est declarata ab angelis, adorata a magis, & per multorum infantium mortes ab Herode quæsitata saluatoris infantia. Apud te est, ubi pueritia eius adoleuit, ubi adolescentia maturuit, & per omnia incrementa corporea in virum perfectum veri hominis natura profecit, non sine cibo esuritionis, non sine somno quietis, non sine fletu miseracionis, nec sine pa-

uore

uore formidinis. Vnus enim atque idem est, qui & in Dei forma operatus est miracula magna virtutis, & in forma serui subiit sæuitiam passionis. Hoc tibi ipsa crux indefinenter loquitur, hoc lapis clamat sepulcri, in quo Dominus humana conditione iacuit, & de quo diuina potentia resurrexit. Et cum ad montem Oliueti, locum ascensionis veneraturus, accedis, nonne illa vox angelica in tuo resultat auditu, qua eleuationem Domini stupentibus dicitur: *Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? hic* Act. 1. *Iesus qui assumptus est a vobis in cælum sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.*

Veram igitur Christi generationem crux vera confirmat, quoniam ipse in nostra carne nascitur, qui in nostra crucifigitur, quæ nullo interueniente peccato, nisi fuisset nostri generis, non potuisset esse mortalis. Vt autem repararet omnium vitam, recepit omnium causam, & vim veteris chirographi, quod solus inter omnes Rom. 5. non debuit, pro omnibus soluendo vacauit: vt sicut per vnus reatum omnes facti fuerant peccatores, ita per vnus innocentiam omnes fierent innocentes; inde in homines manante iustitia, vbi est humana suscepta natura. Nulla enim ratione extra nostri est corporis veritatem, de quo euangelista prædicationem inchoans dicit: *Liber* Matth. 1. *generationis Iesu Christi filij David, filij Abraham.* Et qui Samaritanæ mulieri protestatur, *quoniam salus ex Iudæis est,* Ioan. 4. beati Pauli apostoli consonante doctrina, cum dicit: *Quorum* Rom. 9. *patres, & ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula.* Itemque ad Timotheum: *Memento, inquit, Iesum Christum resurrexisse a mortuis, ex se-* 2. Tim. 2. *mine David secundum carnem.*

Hæc autem veritas quantis & noui & veteris testamenti auctoritatibus declaretur, pro antiquitate sacerdotii tui euidenter agnoscis, cum fides patrum & scripta mea ad sanctæ memoriæ Flavianum data, quorum mentionem ipse fecisti, adiecta vniuersalis Synodi confirmatione sufficiant. Vnde prospicere oportet dilectionē tuam, ne contra redemptionis ac spei nostræ ineffabile sacramentum vllus obmurmuret. Sed si qui sunt, qui adhuc aut ignorantia caligant, aut peruersitate discordant, eorum quorum in ecclesia Dei apostolica fuit & est clara doctrina, au-

toritatibus instruantur, & de incarnatione Verbi Dei hoc nos credere, quod illi credidere, cognoscant: neque se extra corpus Christi, in quo commortui, & conresuscitati sumus, sua obduratione constituent: quia nec pietas fidei, nec ratio suscipit sacramenti, vt aut in sua essentia passibilis fuerit deitas, aut in nostræ naturæ susceptione mentita sit veritas. Particulam dominicæ crucis cum eulogiis dilectionis vestræ veneranter accepi. Data pridie Nonas Septembris, Aetio & Studio viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA LXXIII.

LEONIS PAPÆ I.

AD LEONEM AVGVSTVM.

Rogat vt Decreta Concilii Calchedonensis in Alexandria vrbe, in qua vexari catholicos Anatolius scripserat, seruari, & in ea vrbe catholicum episcopum eligi curet.

Leo Romæ episcopus Leoni semper Augusto.

Anno Christi 459. qui fuit annus pontificatus S. Leonis 18. scripta est hæc epistola & s. sequentes.

OFFICIIS, quæ ad gratulationem imperii vestri pertinent, persolutis, etiam hanc paginam necessariæ supplicationis adieci: qua catholicæ fidei diuinitus præparatum fauoris vestri posco præsidium. Nam talia in Alexandria ecclesia perpetrata, fratris & coepiscopi mei Anatolii relatione cognoui, vt omnis Christiana religio sentiat se impeti atque violari, nisi vniuersali fidei vestra deuotione prospiciatur, & memoratæ ecclesiæ, quæ antea catholicis fuit clara doctoribus, reddatur Christiana libertas, vt cessantibus hæreticorû impugnationibus, euangelica doctrina, quæ illic ante Dioscorum viguit, vnita cum totius ecclesiæ pace reparetur. Quod opus virtutibus vestris, gloriæque conueniens, celerem & Deo placitum habebit effectum, si apud sanctam Calchedonensem Synodum de Domini Christi incarnatione firmata, nulla permiseritis retractatione pulsari: quia in illo Concilio per Spiritum sanctum congregato, tam plenis atque perfectis diffinitionibus cuncta firmata sunt, vt nihil ei regulæ, quæ ex diuina inspiratione prolata est, aut addi possit aut minui. Hoc autem etiam apud clementiæ vestræ scientiam non ambigimus esse perspicuum, siquidem